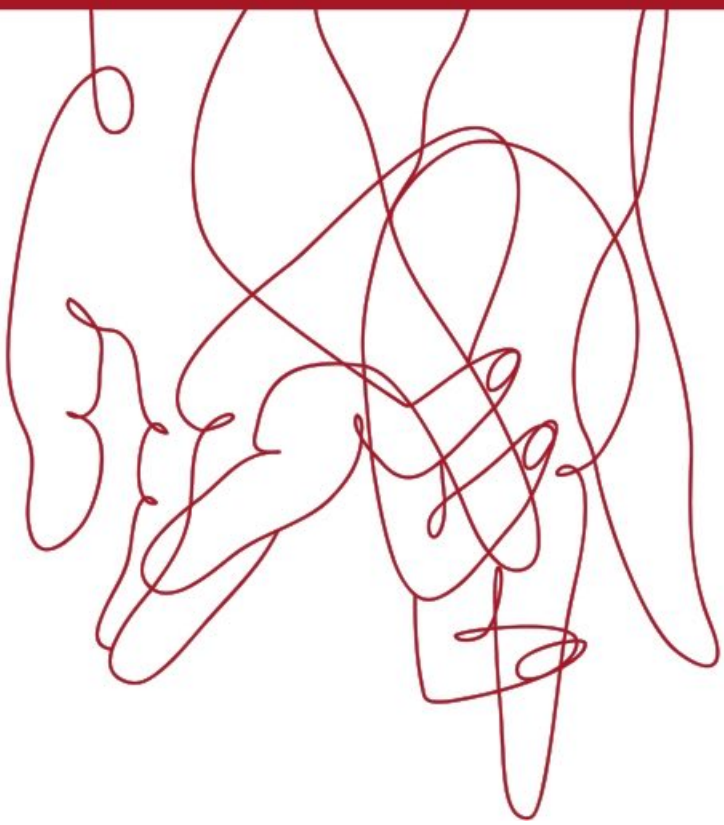
Christian Network
TO END DOMESTIC ABUSE

نگاهی کتاب مقدس به روابط برای پایان دادن به خشونت خانگی

این کتابچه توسط **کمیسیون زنان اتحاد جهانی انجیلی** و **شبکهٔ جهانی مقابله با آزار خانگی** تهیه و منتشر شده است.

این نسخه، ویرایش به روزشده و بازنگری شدهٔ چارچوبی کتاب مقدسی است که در سال ۲۰۰۰ توسط یک کارگروه جهانی از «اتحاد انجیلی جهانی» (که اکنون «ائتلاف جهانی انجیلی» نام دارد) تهیه شده بود. بیست زن در تدوین این سند مشارکت داشتند و هدف نخست آنان، درک و مواجهه با «مشکل بزرگ و گناه‌آلودِ» آزار بود.

ویرایش شده در سال های ۲۰۲۰ و ۲۰۲۵ توسط آماندا جکسن

بنیان گذار شبکهٔ مسیحی برای پایان دادن به خشونت خانگی
(CNEDA)

مقدمه

یکی از پیامد های تراژیک پاندمی کووید–۱۹ ، افزایش چشمگیر موارد خشونت خانگی در سراسر جهان بوده است. قرنطینه به این معنی که عاملان خشونت به صورت ۲۴ ساعته به قربانیان خود دسترسی داشته باشند؛
و قربانیان — که عمدتاً زنان و کودکان‌اند — هیچ راه گریزی نداشته باشند.

افزایش موارد خشونت و گزارش دهی دربارهٔ این موضوع، بحث و گفت و گو را در جوامع کلیسایی به شکلی بی سابقه باز کرده است.

متأسفانه پایان قرنطینه ها باعث متوقف شدن افزایش خشونت خانگی نشد. عوامل دیگری، به ویژه مقاومت در برابر فمینیسم، پورنوگرافی آنلاین و محبوبیت مرد های تأثیرگذار که رفتار های خشونت آمیز و تحقیرآمیز نسبت به زنان را ترویج می‌کنند، باعث شده است که خشونت خانگی همچنان در سطح بسیار بالایی باقی بماند. پولیس و خدمات حقوقی تحت فشار شدید قرار دارند و به‌طور دردناک و بیسار غم انگیز است که هر هفته دو یا سه زن به‌دست شریک زندگی یا یکی از نزدیکان شان کشته میشوند.

مسیحیان چگونه باید به سوءاستفاده و درد در خانواده‌ها واکنش نشان دهند؟

چگونه باید به زنان و مردانی که در روابط سوءاستفاده‌آمیز گرفتار شده‌اند، مشاوره دهند؟

این کتابچه می خواهد به همهٔ ما کمک کند تا بدانیم که کتاب مقدس دربارهٔ روابط سالم چه میگوید و چگونه می‌توان از سوءاستفاده جلوگیری کرد. هدف این است که رهبران کلیسا های محلی را توانمند سازد تا مسائل را شناسایی کنند، روابط محبت آمیز را تأیید و تقویت نمایند، و در برابر موارد سوءاستفاده با دلسوزی و مراقبت واکنش نشان دهند.

ما فراخوانده شده‌ایم که فراگیری و شدت سوءاستفاده را به رسمیت بشناسیم، با دلسوزی به رنج دیدگان پاسخ دهیم، و از طریق حمایت های عملی و روحانی در روند شفای آنان کمک رسان باشیم.

ما باید برای کسانی که مورد سوءاستفاده قرار می‌گیرند و برای خدمات تخصصی‌ای که خستگی ناپذیر برای رساندن مردم به امنیت تلاش می‌کنند، دعا کنیم. همچنین باید از دولت ها بخواهیم که حمایت مالی کافی را در اختیار این خدمات تخصصی قرار دهند. و بیایید هوشیار باشیم تا به کسانی که ممکن است نیازمند کمک باشند یاری رسانیم، حتی به خودِ آزار دهندگان.

دیدگاه خدا دربارهٔ ارزش همهٔ انسان ها

کتاب مقدس در فصل آغازین خود تأیید می‌کند که همهٔ انسان ها به صورت خدا آفریده شده اند و در نظر خدا از کرامت و ارزشی یکسان برخوردارند.

و خدا گفت: «آدم را به صورت خود و شبیه خود بسازیم تا بر ماهیان دریا و پرندگان آسمان و چارپایان و بر تمامی زمین و هر خزنده‌ای که بر زمین می‌خزد، حکومت کند.» پس خدا آدم را به صورت خود آفرید؛ او را به صورت خدا آفرید؛ ایشان را نر و ماده آفرید.
پیدایش ۱ آیه ۲۶-۲۷ [۱]

احترام گذاشتن و حرمت داشتن به یکدیگر و تلاش برای پیشبرد رفاه و خیر یکدیگر، وظیفهٔ همهٔ ایمانداران است.

---

[۱] پیدایش ۵: ۲-۳ ، اعمال رسولان ۱۷: ۲۵-۲۶ ، یعقوب ۳ : ۹

پولس به رومیان می‌گوید: «با محبت به یکدیگر وفادار باشید. یکدیگر را بیشتر از خود گرامی بدارید.» ۱۲:۱۰[2]

در مسیح، هیچ گونه جانبداری یا تبعیضی بر اساس طبقه اجتماعی، ثروت، جنسیت یا نژاد نباید وجود داشته باشد. پولس این موضوع را در آیه‌ای که بارها نقل شده است، روشن میکند - " زیرا در مسیحْ عیسی، شما همه به واسطهٔ ایمان، پسران خدایید. چرا که همگی شما که در مسیح تعمید یافتید، مسیح را در بر کردید. دیگر نه یهودی معنی دارد نه یونانی، نه غلام نه آزاد، نه مرد نه زن، زیرا شما همگی در مسیحْ عیسی یکی هستید. "
غلاطیان ۳:۲۸[3]

ما فراخوانده شده‌ایم که «از روی حرمت مسیح، مطیع یکدیگر باشیم» (افسسیان ۵:۲۱)؛ و چون از قدرت روح‌القدس برخورداریم، رسیدن به این معیارهای بلند در روابط انسانی امکان‌پذیر است.[4] از جمله چیزهایی که باید کنار بگذاریم، خشم، غضب، سخنان ناپاک و بدخواهی است؛ و در عوض می‌کوشیم خود را به شفقت، مهربانی، فروتنی، ملایمت و شکیبایی بیاراییم (کولسیان ۱۰–۳:۵).

کتاب‌مقدس به ما می‌گوید که قصد و ارادهٔ خدا برای خانواده، صلح و امنیت از هرگونه ستم و فشار است.

---

2. همچنین بنگرید به: رومیان ۱۵ آیه ۱-۲ ؛ غلاطیان ۶ آیه ۲ ؛ کولسیان ۳ آیه ۱۲-۱۳.

3. یعقوب ۲ آیه ۱-۹

4. غلاطیان ۵: ۲۲-۲۶ ، کولُسیان ۸ آیه ۳

شهری سخن می‌گوید که در آن «فرزندان به‌وسیلهٔ خداوند تعلیم خواهند یافت و صلح آنان عظیم خواهد بود. تو در عدالت استوار خواهی شد؛ ظلم و ستم از تو دور خواهد بود و دیگر دلیلی برای ترس نخواهی داشت»

(اشعیا ۵۴:۱۳–۱۴)

آن بخشی از کلام مقدس که بسیار در مراسم عروسی خوانده میشود تا محبتِ آرمانی‌ای را که در پی آن هستیم اعلام کند، چنین میگوید , محبت بردبار و مهربان است؛ محبت حسد نمی برد؛ محبت فخر نمی فروشد و کبر و غرور ندارد. رفتار ناشایسته ندارد و نفع خود را نمی‌جوید؛ به آسانی خشمگین نمیشود و کینه به دل نمیگیرد؛ محبت از بدی مسرور نمیشود، امّا با حقیقت شادی میکند. محبت با همه چیز مدارا میکند، همواره ایمان دارد، همیشه امیدوار است و در همه حال پایداری میکند. محبت هرگز پایان نمی پذیرد.

۱ قرنتیان ۱۳ : ۴-۸

روشن است که خدا می خواهد ما در روابطی سرشار از صلح و شفقت زندگی کنیم. ایمان باید ما را مهربان کند، نه خشن و ملایم، نه آزار دهنده.

ما نیز که بسیاریم، در مسیح یک بدن را تشکیل می‌دهیم و هر یک، اعضای یکدیگریم.
رومیان ۱۲ : ۵

ازدواج های سالم

هماهنگی در خانه مسئولیت همه است. در حالی که کلمه یونانی «هوپوتاسو» اغلب در اشاره به همسران به «تسلیم» ترجمه می‌شود، در عهد جدید و سایر ادبیات معاصر معانی مختلفی دارد. این اصطلاح می‌تواند به معنای پیروی کردن، وفادار بودن، معاشرت یا همانندسازی، متعهد شدن، رفتار مسئولانه نسبت به، انجام تعهدات نسبت به دیگری یا ایجاد یک رابطه معنادار باشد.

این ارزش‌ها می‌توانند در غنی سازی یک ازدواج بسیار مؤثر باشند. به هر معنایی که افراد «تسلیم» را درک کنند، توجه به این نکته مهم است که هر بار که کتاب مقدس از تسلیم همسر صحبت می‌کند، یک دستورالعمل خاص برای جلوگیری از سوءاستفاده از همسر وجود دارد: در افسسیان، پولس به شوهران می‌گوید: «همسران خود را مانند بدن خود دوست بدارند. کسی که همسرش را دوست دارد، خود را دوست دارد.» افسسیان ۵ : ۲۸-۲۹ [5]

این بیان که شوهر «سرِ» زن است، مقصودش ترسیم یک رابطهٔ صمیمانه و آکنده از محبت و لطافت است، نه این که مبنایی برای سلطه گری یا آزار باشد. یونانیان معمولاً از استعارهٔ «سر» برای القای کنترل یا قدرت بر دیگری استفاده نمی‌کردند؛ بلکه این واژه بیشتر تصویرِ وابستگی متقابل (اول قرنتیان ۱۲ : ۲۱) و حمایت دوطرفه و رشد مشترک در بدن را نشان میداد . افسسیان ۴ ۱۵-۲۶ ؛ کولسیان ۲ :۱۹

این موضوع به شکلی دیگر مطرح می‌شود، آن جا که مسیح به عنوان «سر» و داماد آسمانی، زمینهٔ شکوفایی کامل ظرفیت های کلیسا را به مثابهٔ عروس فراهم می سازد. شوهرِ حقیقتاً محبت ورز نیز همسر خود را یاری می‌دهد تا به انسانی کامل و بالیده تبدیل شود، انسانی که به طور کامل برای خدمت به مسیح آماده و مجهز است. [6]

یک رابطهٔ زناشویی آزاردهنده به هیچ وجه نمی‌تواند تصویری از محبت مسیح به کلیسا باشد.

---

5 همچنین بنگرید به: کولسیان ۳ : ۱۸-۱۹ و ۱پطرس ۳ : آیه ۷

6 افسسیان ۵ : ۲۵-۲۷

خدا خود را شوهرِ صهیون می‌نامد و به‌عنوان شوهر وعده می‌دهد که او هرگز ستم و وحشت را تجربه نخواهد کرد. توصیف خدا از مراقبت و محبت خویش، در تضاد با آن چیزی است که او از روابط شکستهٔ انسانی می‌شناسد؛ جایی که زن طرد شده و رها گردیده است.

زیرا که آفرینندهٔ تو شوهر توست، او که نامش خداوند لشکرهاست؛ و قدوس اسرائیل ولیّ توست، او که خدای تمامی جهان نام دارد. خداوند تو را مانند زنی مطرود و رنجیده‌دل فرا می‌خواند، همچون زن ایام جوانی که شوهرش او را ترک کرده باشد (اشعیا ۵۴ : ۵-۶)

کتاب مقدس شوهران و همسران را فرا می خواند که به یکدیگر حرمت و عزت بگذارند، نه این که با توهین، آسیب رساندن و تحقیر با هم رفتار کنند. ثمرهٔ روح‌القدس درست در نقطهٔ مقابل آزار قرار دارد: محبت، شادی، صلح، بردباری، مهربانی، نیکویی، وفاداری، ملایمت و خویشتن داری. (غلاطیان ۵ : ۲۲)

جلوگیری از سوءاستفاده علیه زنان

انبیای کتاب مقدس به کلام خدا گوش فرا دادند و با جسارت آن را اعلام کردند. آنها توسط خدا هدایت شدند تا از شرارت در جهان اطرافشان شکایت کنند و مسائل خاص را به موضوع دعا و تأمل عمیق تبدیل کنند. آنها مردان و زنان را تشویق کردند تا نگرش های خود را ارزیابی کنند و آنها را به تغییر رفتار شان به چالش کشیدند. اگرچه آنها اغلب محبوب نبودند، اما در وظیفه خود برای اعلام پیام وفادار بودند.

همین الگو برای رهبران مسیحی امروزی نیز صدق می‌کند. ما باید این وضعیت را درک کنیم، گناه بودن آن را بپذیریم و خود را وقف دعا و مطالعه کتاب مقدس کنیم، در حالی که به دنبال صدا و عمل نبوی از جانب خدا هستیم.

شری که ترجیح می‌دهیم از آن صحبت نکنیم، سوءاستفاده و خشونت علیه زنان است. ما دوست داریم فکر کنیم که این اتفاق نمی‌تواند در میان مسیحیان رخ دهد، و مطمئناً در یک خانه یا کلیسای مسیحی رخ نمی‌دهد. با این حال، تحقیقات در اکوادور و پرو در سال ۲۰۱۳ نشان داد که ۷۰٪ از بزرگسالان انجیلی در سه سال گذشته نوعی خشونت خانگی را تجربه کرده‌اند.[7] این واقعیت های تلخ ما را وادار می‌سازد که بپذیریم اعمال گناه آلود نادیده گرفته می‌شوند، تحمل می‌گردند و گاهی حتی در کلیسا—همانند جامعه به طور کلی تداوم می یابند.[8]

آزار جسمی، جنسی، عاطفی و کلامی در نظر خداوند امری نفرت انگیز و مردود است.

---

7 این پژوهش توسط پاز یی اسپرانزا ، کمیونیداد و در میان ۲۰۲۷ مسیحیان انجیلی احیا شد. در پرو، ٪۶۰ از زنان انجیلی و ۴۰٪ از مردان انجیلی گفته‌اند که در کودکی قربانی آزار جنسی بوده‌اند. در اکوادور این آمار به ترتیب ٪۴۰ و ٪۲۰ بوده است. در آرژانتین نیز این ارقام ۳۰٪ برای زنان و ۲۰٪ برای مردان گزارش شده است.

8 جولیا برد، روزنامه نگار استرالیایی برنده جایزه، در مورد سوءاستفاده در داخل کلیسا تحقیق کرده و گزارش می‌دهد که بسیاری از رهبران کلیسا میزان و تأثیر خشونت و سوءاستفاده خانگی را به طور جدی دست کم می‌گیرند.

زنان در سراسر جهان همچنان گزارش می‌دهند که خشونت خانگی یک مشکل اساسی است.

همچنین باید بپذیریم که روابط جنسی با محارم و سوءاستفاده در دوران کودکی، و والدینی که اجازه می‌دهند فرزندانشان برای بردگی جنسی یا کار قاچاق شوند، مسائلی هستند که آنقدر ناپسند است که کلیساها از صحبت در مورد خطرات آنها خودداری می‌کنند. [9]

در بسیاری از موارد، کلیسا و رهبران آن به طور کامل به عظمت مشکل یا آسیب های جسمی، اجتماعی، روانی و معنوی طولانی مدتی که به قربانیان و خانواده هایشان وارد می‌شود، پی نبرده‌اند. جامعه کلیسا بی رحم نیست، اما اغلب مسیحیان نمیدانند چگونه به شرایط که زنی مورد سوءاستفاده قرار گرفته است، رسیدگی کنند. [10]

با این حال، فراخوان به شفقت و اقدام مسیحی در پیامبرانی مانند ارمیا بسیار واضح است. "هر روز صبح عدالت را اجرا کنید. غارت شدگان را از دست ستمگرانشان نجات دهید ارمیا ۲۱ : آیه ۱۲ [11]

---

9 رجوع کنید به جوی ویلسون، «خدمت به قربانیان زنای با محارم»، ۲۰۱۷

10 ما می خواهیم تصدیق کنیم که مردانی که قربانی سوءاستفاده هستند، ممکن است با موانع متفاوتی برای اعتماد شدن و کمک گرفتن مواجه شوند. حدود ۸۵ تا ۹۰ درصد از قربانیان سوءاستفاده، زن هستند، اما مردان نیز می‌توانند مورد سوءاستفاده قرار گیرند - که اغلب به شکل دستکاری عاطفی و روانی است تا خشونت فیزیکی.

11 ارمیا ۲۲: آیه ۳ , ۱۵: آیه ۱۸

این نکته‌ای است که باید به دقت بررسی کنیم که کتاب مقدس چه می‌گوید. همانطور که الکل ممکن است باعث سوء استفاده از همسر شود، تحریفات کتاب مقدس نیز برای دامن زدن به سوء استفاده های مشابه مورد استفاده قرار گرفته است. بسیاری از زنان مورد آزار و اذیت، دوباره قربانی تحریف حقایق مسیحی شده‌اند. ما باید تصورات غلط در مورد آنچه کتاب مقدس در مورد خشونت علیه زنان می‌گوید را روشن کنیم. ما باید به کتاب مقدس مراجعه کنیم و سوالات قدیمی و جدید را بپرسیم.

چگونه فرهنگ کلیسا میتواند سوءاستفاده را ممکن سازد

ما به خوبی میدانیم که همه گناه کرده‌اند و از جلال خدا قاصرند؛ و همچنین میدانیم که حتی ایمانداران دوباره متولد شده نیز گناه میکنند. روح القدس که در ما ساکن است، غمگین میشود، اما با این وجود مسیحیان میتوانند انتخاب های خود را، چه برای خیر و چه برای شر، انجام دهند.

ما باید در مورد محکومیت خشونت و سوءاستفاده توسط کتاب مقدس بسیار واضح باشیم. بیش از صد متن کتاب مقدس وجود دارد که به ضرب و شتم، خشونت، تجاوز، روابط جنسی محارم، تعقیب، کمین کردن، تحریف سخنان دیگری، تهدید و ارعاب میپردازد.

از آنجایی که کلام خدا خشونت و سوءاستفاده را محکوم می‌کند، کلیسا باید در آموزش این حقیقت وفادار باشد، اما چند بار موعظه هایی در مورد وحشت خشونت و عواقب آن برای زنان میشنویم؟

کتاب مقدس به ما هشدار می‌دهد که رفتار های آزار دهنده پیامد های بسیار جدی دارند—خدا اعمال ظاهراً دیندارانه‌ای را که نزاع و ستیز را پنهان می‌کنند تحمل نمیکند و دعای کسانی را که «مشت های شریر» دارند نمیشنود.[12]

پولُس به تیموتائوسِ جوان و نیز به تیطُس هشدار میدهد که یک یا کشیش یا اُسقُف نباید آزاردهنده باشد. [13] ترجمۀ کینگ جیمز میگوید چنین شخصی نباید «زننده» باشد، در حالی که ترجمه های جدیدتر معمولاً واژۀ «خشن» را به کار میبرند. واژۀ یونانیِ اصلی بطور تحت‌اللفظی به معنای «کسی که میزند» است.

اگر پولس در مورد چنین رفتاری هشدار می‌دهد، حتماً مسئله‌ای بوده است - مسئله‌ای که او مایل به مقابله با آن بود. ما نیز باید چنین کنیم.

یکی دیگر از معیار های رهبری، داشتن خانواده‌ای با روابط سالم است. پولُس از واژه هایی مانند «میانه رو، خویشتن دار، محترم، مهمان نواز، قادر به تعلیم، نه میگسار، نه خشن بلکه ملایم» استفاده میکند (اول تیموتائوس ۳ : آیه ۳-۴). سوءاستفاده کلامی یا جنسی در خانه، هیچ کس را واجد شرایط برای پذیرش مسئولیت در خانواده خدا نمی‌کند..

پولُس اعلام میکند که هیچ کس نباید در روابط جنسی—چه در داخل ازدواج و چه بیرون از آن—دیگری را آزار دهد یا مورد سوءاستفاده قرار دهد:خود را از بی‌عفتی دور نگاه دارید. هریک از شما باید بداند که چگونه در پاکی و برازندگی، بدن خود را تحت تسلّط نگاه دارد. نباید همانند قومهایی که خدا را نمی‌شناسند، دستخوش امیال شهوانی باشید. هیچ‌کس نباید در این امر دست تجاوز یا طمع به حریم برادر خود دراز کند.

(اول تسالونیکیان ۴ آیه :۶–۳)

---

12 اشعیا ۵۸ : آیه ۴ ؛ ۱ پطرس ۳ : آیه ۷

13 اول تیموتاوس ۳: آیه ۳ و تیتوس ۱ :آیه ۷

اگرچه زن و شوهر باید بدن خود را با یکدیگر به اشتراک بگذارند (اول قرنتیان ۷: ۳-۵)، اما این کار نباید با ظلم و اجبار، بلکه با عشق، احترام و تقدس انجام شود.

واکنش کلیسا به سوءاستفاده

کتاب مقدس به ما می‌گوید که وظیفه قوم خداست که نیازمندانی را که فریاد برمی‌آورند، رهایی بخش، و رنجدیدگانی را که یاری دهنده‌ای ندارند.(مزمور ۷۲:آیه ۱۲)

چرا ما اغلب سوءاستفاده را نادیده می‌گیریم، حتی وقتی می‌دانیم که در خانه کسی از کلیسا اتفاق می‌افتد؟ وظیفه ما این است که امنیت قربانیان را تضمین کنیم و هر کمکی که می‌توانیم به آنها ارائه دهیم: مداخله، حمایت عاطفی و معنوی، مسکن، غذا، مراقبت از کودک، مشاوره، دعا و عشق. [14]

یک تصور غلط بزرگ این است که یک زن [15] باید به تقلید از مسیح رنج بکشد تا شوهرش از طریق رنج او به مسیح ایمان بیاورد.

---

14 در میان آیات فراوان، به تثنیه ۱۵ آیه ۷-۱۱ اشعیا ۵۸ آیه ۶-۱۰ ؛ حزقیال ۱۸ آیه ۵-۹؛ متی ۲۵آیه ۳۱-۴۶ مراجعه کنید.

15 همانطور که قبلاً گفته شد، در این مقاله ما عموماً از زنان به عنوان قربانیان سوءاستفاده یاد می‌کنیم، نه به عنوان عاملان آن، چرا که تا ۹۰٪ قربانیان زن هستند.

درست است که کتاب مقدس کسانی را که به عنوان مسیحی رنج میکشند و از انکار ایمان خودداری می‌کنند، ستایش می‌کند. با این حال، آن بخشی از کلام در مورد رنج در اول پطرس خطاب به کسانی است که به عنوان مسیحی در دوران آزار و اذیت رنج می‌برند.[16]

این تعلیم به هیچ وجه تأیید نمیکند که ایمانداران اجازه دهند مورد آزار قرار گیرند. هرچند مسیح با ارادهٔ خود جانش را فدا کرد تا نجات ما را فراهم سازد، اما در موقعیت های دیگر در برابر خشونت، تهمت، فریب، و آزار های کلامی و عاطفی از خود دفا ع نمود.

رفتار مهربان و پرمحبت یک همسر ممکن است شوهر را به سوی مسیح جذب کند؛ با این حال، ادامهٔ تحمل آزار برای حیات روحانی همهٔ افراد زیان بار است.

تعلیم نادرست دیگری نیز وجود دارد که می‌گوید زنِ در رابطهٔ آزار دهنده باید بیشتر دعا کند تا خشونت «حل شود»، زیرا پایان دادن به اتحاد «یک جسم» نادرست است.[18] به نظر میرسد شبانان پیوندهای ازدواج را بر امنیت قربانیان ترجیح می‌دهند. این نگرش همچنین بطور ضمنی القا می‌کند که زن شاید در بروز خشونت سهمی داشته است.

---

16 اول پطرس ۲ آیه ۱۸-۱۹

17 لوقا ۴ آیه ۲۸-۳۰ ، مرقس ۳ آیه ۲۲-۳۰ ، یوحنا ۸ آیه ۴۸-۵۹ ، ۱۰ آیه ۳۹

18 ازدواج برای پیوند دادن زن و مرد به عنوان یک تن در اتحاد کامل برقرار شد (پیدایش ۲: آیه ۲۴؛ افسسیان ۵ : آیه ۳۱

همهٔ ما عمیقاً آرزو داریم که ازدواج های بحران زده شفا یابند؛ اما زمانی که آزار دهنده از تغییر سر باز می‌زند، قربانی باید از جان خود و فرزندانش محافظت کند. گزینهٔ مطلوب در روابط آزار دهنده توقف کامل آزار است. با این حال، اگر تلاش های مکرر شبان و جامعهٔ مراقبتی برای پایان دادن به آزار ناکام بماند، باید گزینه های دیگر از جمله جدایی، مداخله و اقدام قانونی بررسی شود.

بسیار رایج است که شوهر از آیهٔ مربوط به «اطاعت» سوءاستفاده کند تا خشونت را توجیه نماید یا چنین بیندیشد که زن با انجام کاری نادرست، خود موجب خشونت شده است.[19] این تعلیم نادرست گاه با بی تفاوتی و گاه حتی با تأیید آشکار برخی شبانان ادامه می یابد.[20]

چگونه با آزار دهندگان برخورد کنیم؟

نوع دیگری از کمک باید به شخص آزاردهنده ارائه شود، اما با پاسخ گویی و مسئولیت پذیری کامل.

---

19 تحقیق سال ۲۰۱۳ (به پاورقی صفحه ۷ مراجعه کنید) نشان داد که ۳۰٪ از پاسخ دهندگان گفته اند که زن به این دلیل مورد ضرب و شتم قرار می گیرد که از شوهرش اطاعت نمیکند. ۲۰٪ از مسیحیان انجیلی در اکوادور و ۳۰٪ در پرو و آرژانتین معتقد بودند که قربانی خشونت خانگی حتماً کار اشتباهی انجام داده که باعث خشونت شده است.

20 در متی ۱۸: ۱۵-۱۷، عیسی به شاگردانش می‌گوید اگر کسی علیه شما گناهی مرتکب شود، چه باید بکنید. قربانیان معمولاً بیش از مرحله اول این [مسیر] را طی کرده‌اند، بنابراین کلیسا باید وارد عمل شود. اما اگر سوءاستفاده متوقف نشود، عیسی صریحاً می‌گوید که «آزاردهنده» باید حذف شود.

اغلب آزار دهنده از قربانی فصیح تر و قانع کننده تر است و به همین سبب کلیسا گاه با قضاوتی سخت، جانب او را میگیرد و سخن قربانی را باور نمی‌کند.

عهد جدید تعلیم می‌دهد که جامعهٔ ایمانداران باید شخص گناهکار را اصلاح کند؛ خشونت علیه اعضای خانواده، گناهی بسیار سنگین است:
«امّا آنان را که به گناه ادامه می‌دهند، در برابر همه توبیخ کن تا دیگران بترسند» (اول تیموتائوس ۵: آیه ۲۰). [21]

کتاب مقدس تصریح می‌کند که آزاردهنده باید زیر توبیخ و انضباط کلیسایی قرار گیرد. [22]

کسانی که از آزار آگاه‌اند نباید چنان رفتار کنند که گویی هیچ مشکلی وجود ندارد. سکوت میتواند به عنوان تأیید ضمنی تعبیر شود. [23] برای مدت های طولانی، کلیساها برای حفظ اعتبار خود یا اعتبار یک شبان، آزار را نادیده گرفته یا پنهان کرده‌اند. سکوت، پنهان کاری و سرپوش گذاری، راه خدا برای مواجهه با آزار نیست.

---

22 متی ۱۸ آیه ۱۵-۱۷؛ یعقوب ۵ آیه ۱۹- ۲۰

23. رجوع کنید به اول قرنتیان ۵: آیه ۱۳-۱؛ دوم تسالونیکیان ۳: آیه ۶ , آیه ۱۴-۱۵ ؛ امثال سلیمان ۳ : آیه ۳۱ , ۱۴ آیه ۱-۲

24 خود پولس با کمال میل کشتار مسیحیان را تأیید کرده بود - به اعمال رسولان ۷:۵۸ مراجعه کنید

ممکن است آزاردهنده راهنمایی، نظارت و خدمت دریافت کند؛ اما باید به روشنی بداند که چنین رفتاری در میان ایمانداران پذیرفتنی نیست. هیچ مدارا به آزار وجود ندارد. هنگامی که مسئلهٔ آزار پیش می‌آید، مسیحیان باید در اطاعت از کلام خدا واکنش نشان دهند.

باید اجازه دهیم آزاردهنده با پیامدهای اعمال خود روبرو شود.[24] نباید کوششی برای گرفتن حکم سبکتر، معافیت از گروه های ویژهٔ آزاردهندگان یا رهایی از مشاوره های قضایی صورت گیرد. باید بگذاریم پیامد های عادلانه و قانونی کار خود را انجام دهند.[25]

توبه چه می‌شود؟

کلیسا باید آگاه باشد که آزار دهنده ممکن است ظاهراً بسیار توبه کار به نظر برسد. او شاید واقعاً از آسیبی که وارد کرده متأسف باشد، اما حتی بیشتر از آن، از افشای رفتار گناه‌آلود خود ناراحت باشد. پشیمانی با توبه یکی نیست.

(عبرانیان ۱۲: ایه ۱۷)

اغلب پس از فوران خشونت، دوره‌ای از ندامت رخ می‌دهد که نباید با توبهٔ واقعی اشتباه گرفته شود. آزار معمولاً چرخه‌ای است: نخست آزار، سپس دورهٔ «ماه عسل» (که در آن آزار دهنده طلب بخشش می‌کند)، و بعد افزایش تنش تا وقوع آزار بعدی.

24 فتنهٔ او بر سرش خواهد برگشت، و خشونتش بر فرق سرش فرود خواهد آمد.

25 اول قرنتیان ۵ آیه ۵۱ :اول تیموتاوس ۱ آیه ۲۰

توبهٔ حقیقی یعنی برداشتن گام های عملی و انجام هر آنچه لازم است تا آزار دوباره رخ ندهد؛ مانند پیوستن به گروه های پاسخ گویی، شرکت در گروه‌های ویژهٔ آزار دهندگان، دریافت مشاورهٔ فردی، یا گذراندن دوره‌ای از انزوا و تأمل. توبهٔ حقیقی شامل **تغییر رفتار** است—امری که در عیسی مسیح ممکن است. همان گونه که شائولِ قاتل به رسول پولُس تبدیل شد، بنابراین به لطف خدا، افراد خشن می‌توانند نگرش‌های تغییر یافته و رفتار اصلاح‌شده‌ای را در خود پرورش دهند.مسیر بهبودی اغلب مسیری دردناک است که نیازمند حمایت و دعای مقدسین خداوند است..

بخشش و آشتی

کتاب مقدس بسیار دربارهٔ بخشش سخن می‌گوید و گاه شبانان به سرعت از زن می‌خواهند شوهرِ «عذرخواه» را ببخشد. بخشش کار روح‌القدس است. برای آزاردهنده، بخشش باید پس از توبهٔ حقیقی باشد. برای قربانی، بخشش بخشی از فرایند شفا است و زمان—و گاه فاصله—می‌طلبد.

قربانی حق دارد نگران امنیت خود و همچنین فرزندانش باشد. اصرار بر بخشش عجولانه می‌تواند به معنای فرستادن یک زن و فرزندانش به دامان آزار و اذیت مداوم یا حتی مرگ باشد. [26] یک قربانی ممکن است به مدت زمان طولانی نیاز داشته باشد تا بخشش امکان پذیر شود. این کار نباید اجباری یا با عجله انجام شود. ممکن است مدت زمان زیادی طول بکشد تا اعضای خانواده بتوانند در کنار کسی که به اعتماد آنها خیانت کرده و جانشان را به خطر انداخته است، احساس امنیت کنند. خداوند می‌تواند در زمان مناسب و به روشی مناسب بخشش را به ارمغان بیاورد. لزوماً به این معنی نیست که حتی پس از بخشش، خانواده همیشه می توانند دوباره متحد شوند.

کتاب مقدس در مورد شفای قلب و بدن حرف های زیادی برای گفتن دارد. همچنین از زمان ها و فصول مناسب، از روحی شکسته و پشیمان، و از تجدید حیات سخن می‌گوید. خداوند قادر است همه قربانیان، حتی قربانیان جنایات شنیع را شفا دهد. زنانی که مورد تجاوز قرار گرفته‌اند و کسانی که قربانی قاچاق جنسی یا جنایات جنگی بوده‌اند، به مراقبت ویژه، دلسوزی و حمایت عملی کلیسا نیاز دارند. افراد زخمی باید نیاز خود را به لمس الهی تشخیص دهند، همانطور که متجاوزان باید نیاز خود را به توبه تشخیص دهند.

اگر قرار است آشتی بین یک زن مورد آزار و اذیت و مجرم برقرار شود، باید زمینه سازی با دقت انجام شود. مهم نیست کسانی که از او حمایت می‌کنند چقدر مایل به تقویت مسیر بهبودی هستند، نمی‌توانند جدول زمانی آن را کنترل کنند. مراقبان باید بدانند که آزار و اذیتی که طی سال های متمادی رخ داده است، معمولاً نمی‌تواند در عرض چند ماه ریشه کن شود. اگرچه لمس شفا و بهبودی خداوند می‌تواند تجدید معنوی آنی را به همراه داشته باشد، اما زخم های آزار و اذیت اغلب برای سال های زیادی باقی می‌مانند.

---

26 صحبت از مرگ ممکن است بیش از حد دراماتیک به نظر برسد، اما آمار در سراسر جهان نشان می‌دهد که هزاران زن هر ساله به دست شریک زندگی یا شریک سابق خود جان خود را از دست می‌دهند.

همچنین برای فرد متجاوز زمان لازم است تا از رفتار خود توبه کند، درخواست کمک کند و شروع به تغییر روش های سوءاستفاده گرانه خود کند. اگر تجدید دیدار خیلی عجولانه باشد، ممکن است فرد متجاوز به این نتیجه برسد که جرم واقعاً جدی نبوده است. قربانی به زمان نیاز دارد تا دعا کند و در مورد جنبه ها و پیامد های مختلف گام بعدی خود در سفر به سوی تمامیت جسم و روح فکر کند. هر دو طرف باید با دقت در نظر بگیرند که چگونه از تکرار سوءاستفاده و قربانی شدن مجدد جلوگیری کنند.

در انجام تجدید دیدار، جامعه امانداری می‌تواند مفید باشد، اگرچه اعضا باید بسیار مراقب باشند که عجله نکنند یا این روند را تحمیل نکنند، حتی اگر زن مایل باشد. شبانان و دوستان باید بدانند که یک زن مورد آزار و اذیت و فرزندانش ممکن است خود را در معرض خطر قرار دهند و کلیسا باید مراقب باشد تا مسائل ایمنی و همچنین بهبودی را زیر نظر داشته باشد.

ما باید بپذیریم که فرد متجاوز نیز زخمی شده است، اغلب به دلیل آسیب های دوران کودکی، و قطعاً به دلیل رفتار خودش. این هم نیاز است به تداوی، حمایت عاشقانه مسیحی در تلاش های مجرمین برای جبران آسیبی که به نزدیکان و عزیزانشان و همچنین به جامعه ایمانی وارد شده است. در حالی که اغلب روش های کار خدا فراتر از انتظار و کنترل انسان است، کلیسا وظیفه دارد گناه را محکوم کند. جامعه ایمانی با احاطه قربانی و مجرم با دعا، عشق و حمایت عملی، بخش جدایی ناپذیر این فرآیند است. همانطور که محبت خدا در اعمال مهربانی و تشویق آشکار می‌شود، مسیر شفا—از جمله امکان بازسازی و ترمیم—تقویت و تعمیق می‌گردد.

امید برای خانواده‌ها

مسیحیان گاهی خانواده را بیش از حد آرمانی می‌سازند. کتاب مقدس از کار خدا در خانواده‌هایی سخن می‌گوید که با وجود مشکلات عمیق، محل عمل و فیض او بوده‌اند. کافی است به خانواده‌های آدم، ابراهیم، اسحاق، یعقوب و داود بیندیشیم تا دریابیم که متون کتاب مقدس هیچ تلاشی برای انکار یا پنهان کردن واقعیت های تلخ نمی‌کنند. همان گونه که در زمان های کتاب مقدسی، آزار مرز ایمانی نمی شناسد و هم در درون و هم بیرون از جامعهٔ ایمانی رخ می‌دهد.

تظاهر به داشتن «یک خانوادهٔ مسیحیِ شاد» تنها سردرگمی می‌آفریند و تراژدی آزار علیه زنان را عمیق‌تر می‌کند. انکار، کوچک شماری یا نادیده گرفتن مشکل، کار روح‌القدس را سد می‌کند. کتاب مقدس امید شفا را برای خانواده های بحران زده ارائه می‌دهد، اما این امید به صداقت، ایمان، تلاش جدی و حمایت جامعهٔ ایمانداران نیازمند است.

پاسخ های سالم مسیحی به آزار جسمی و عاطفی در خانواده

ما از همهٔ رهبران کلیسا می خواهیم که گستردگی آزار خانگی را در جوامعی که به آن‌ها خدمت می‌کنند و در خانواده‌های کلیسایی خود به رسمیت بشناسند.

ما از همهٔ مسیحیان می‌خواهیم درک کنند که باید از قربانیان آزار به هر شیوهٔ ممکن حمایت نماییم—از طریق دعا، کمک های عملی و راهنمایی‌های تخصصی.

ما از رهبران کلیسا می‌خواهیم بپذیرند که برخی تعالیم کلیسایی دربارهٔ آزار نادرست یا ناکارآمد بوده و در عمل ممکن است از عاملان آزار محافظت کرده باشد.

ما از رهبران کلیسا می‌خواهیم با شجاعت سخن بگویند و موعظه کنند و به روشنی اعلام نمایند که آزار خانگی در پادشاهی خدا پذیرفتنی نیست، و خود الگوی روابط سالم و خدایی باشند—روابطی مبتنی بر اطاعت متقابل و احترام به عطایا و استعدادهای خدادادی یکدیگر.

ما از کلیساها می‌خواهیم که دربارهٔ آزار موضع گیری علنی داشته باشند و برای حفظ اعتبار کلیسا یا رهبران، موارد آزار را پنهان نکنند.

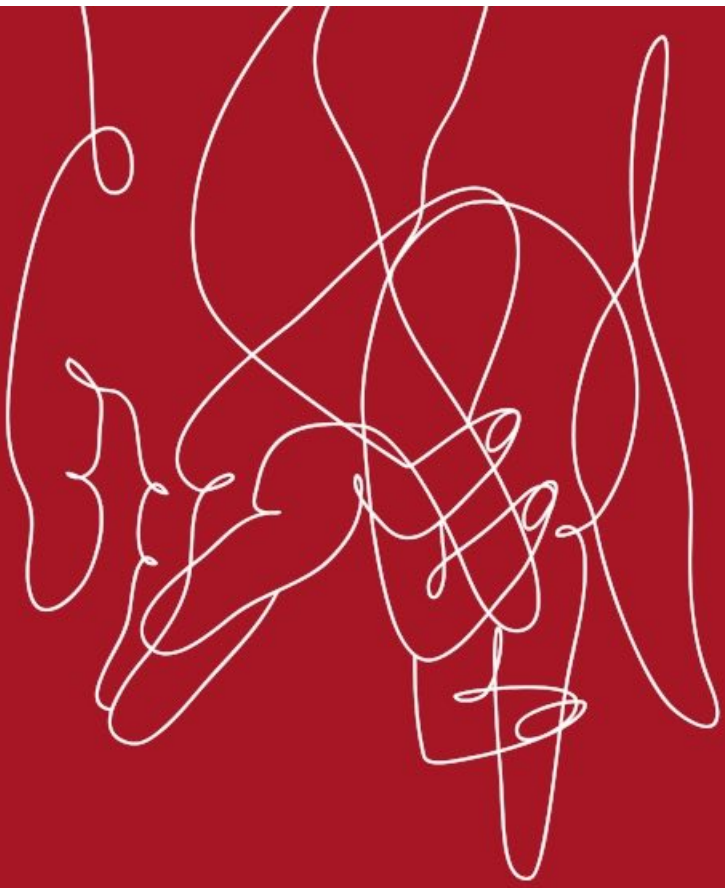
ما می‌خواهیم همهٔ کلیساها با تمام اعضای گله بطور برابر رفتار کنند و صدای مردان قدرتمند را بر کودکان، سالمندان یا زنان ترجیح ندهند.

ما از شبانان می‌خواهیم برای توقف آزار خانگی، در کنار خدمات شبانی، با نهادهای حرفه‌ای و قانونی جامعه همکاری نزدیک داشته باشند.

مایهٔ اندوه نویسندگان این کتابچه یا مقاله این است که بیست سال پس از انتشار نخستین کتابچه، شیوع آزار خانگی همچنان کاهش نیافته و مهار نشده است.

دعا می‌کنیم که در دل های کلیسا ها، در همهٔ شرایط و در همهٔ ملت ها، بیداری الهی پدید آید تا به دروغ ها و سرپوش گذاری ها «نه» بگویند، اعتراف کنند که زنان و کودکان هنوز قربانی آزارهای هولناک‌اند، و در کنار کسانی بایستند که بی هیچ تقصیری، ارزش و کرامت انسانی شان به واسطهٔ خشونت درهم شکسته شده است.

این کتابچه به چندین زبان در دسترس است
https://women.worldea.org/resources/

Christian Network
TO END DOMESTIC ABUSE

WOMEN'S COMMISSION
WEA